

ΣΥΡΙΖΑ

GREEK FOR HOPE

HOE VERDER NA DE OVERWINNING VAN SYRIZA?
NIEUWE GRIEKSE REGERING IS BREUK MET HET VERLEDEN
ECB STRAFT GRIEKSE KIEZER
HET REGERINGSPROGRAMMA VAN SYRIZA

HOE VERDER NA DE OVERWINNING VAN SYRIZA?

Door Stathis Kouvelakis, vanuit Athene

Terwijl het nieuws over de overwinning van Syriza nog binnenkwam gaf Stathis Kouvelakis een eerste analyse van de Griekse verkiezingen van 2015. Stathis Kouvelakis is lid van Syriza en het Links Platform binnen Syriza.

De electorale overwinning van Syriza heeft de Europese radicale linkerszijde en de arbeidersbeweging hoop ingeboezemd, doordat het hen een immense opportuniteit biedt. We kunnen dit ook andersom stellen: indien deze test faalt zal dit ongekende gevolgen hebben...

Een aantal snelle bemerkingen over de eerste moeilijkheden en problemen waarmee we geconfronteerd worden:

Om te beginnen kwam Syriza dicht bij het behalen van een absolute meerderheid maar slaagde daar net niet in. Haar uiteindelijke uitslag (36,3%) bevond zich aan de lagere kant van wat de peilingen hadden aangetoond. Dit terwijl de resultaten van Neo Demokratia zich aan de hogere zijde bevond van wat de peilingen aantoonde. In die zin was er een steek van teleurstelling voelbaar in de campagnebureaus en voor het Propylaea vorige nacht. Bovendien, na reeds meerdere keren in centraal Athene vertoefd te hebben op verkiezingsavonden, moet ik toch zeggen dat er minder mensen in de straten waren dan na de overwinningen van Pasok in de jaren '80 en '90.

Zelfs wanneer het verslaan van Neo Demokratia met 8,5% een belangrijke overwinning blijft, moeten we uitleggen waarom de

dynamiek achter Syriza niet zo groot was als gehoopt. Een opvallend aspect van de resultaten is dat terwijl Syriza zich nationaal overtrof ten aanzien van haar uitslag in juni 2012 en haar Europese score met bijna 10%, ze veel minder vooruitgang boekte in de grote stedelijke centra (in het bijzonder Athene en Thessaloniki), waar de stijging 6% bedroeg. Dus terwijl ze haar beste resultaten in juni 2012 vooral behaalde in het arbeidersklassegeoriënteerde en uitgesproken rode kiesdistrict van Piraeus (indien we Xanthi, waar het een grote steun kreeg van de Turkssprekende minderheid, niet meetellen), behaalde Syriza deze keer meer stemmen in 7 andere regio's (waaronder vroegere Pasok bastions zoals Kreta en de noordelijke Peloponneses), in plaats van in de industriële gordel van Piraeus (terwijl het daar ook van 37% naar 42% steeg). Syriza boekte dus vooral vooruitgang in rurale, semiurbane gebieden en middelgrote provinciale steden: in een Griekenland waarvan het politiek gedrag eerder conservatief en 'bevestigend' is. Haar invloed in het land is nu dus meer homogeen, terwijl ze zich opwerpt als een legitieme 'regerpartij'; maar het schoot haar te kort aan de dynamiek om haar voorsprong in de grote steden te doen groeien en de extra zetels te verwerven die het nodig had in de grote kieskringen van Athene en Thessaloniki. Ze heeft nu eerder een electoraal profiel van een 'klassenoverstijgende' partij, zonder de 'oneffenheden' van 2012: haar aanhang is minder uitgesproken geworteld in de loontrekkers van de grote stedelijke centra. Zelfs al is haar invloed onder deze bevolkingsgroepen zeer groot en maken ze voor een groot stuk deel uit van haar stempubliek.

Dit feit moet in het licht gesteld worden van de KKE die (hoewel beperkt) stijgingen boekt van 1% in vergelijking met juni 2012, alsook Antarsya die van 0,33% naar 0,64% stijgt. Hun vooruitgang was vooral zichtbaar in de grote stedelijke centra. Dus Syriza heeft zeker een aantal stemmen verloren aan haar 'linkerzijde' en ze was vooral niet in staat om massale reserves van stemgerechtigden die zich onthouden hebben, te mobiliseren (er was nationaal een zwakke opkomst van slechts 64%).

De nieuwe regering (wiens samenstelling op het moment van schrijven onbekend was) zal een aantal zware obstakels moeten trotseren. De staatskas is leeg en de overheidsinkomsten dalen sneller dan verwacht. Heel snel zal aan het licht komen dat het financieringsplan dat uitgeschreven werd in het 'Thessaloniki programma' gebaseerd was op overoptimistische (of zelfs verkeerde) schattingen. Het was eigenlijk de bedoeling om de indruk te geven dat het programma half gerealiseerd kon worden door enerzijds de Europese kredieten te heroriënteren (dewelke reeds bestemd zijn, en sommigen reeds uitgekeerd zijn, en waarvan de betaling volstrekt afhankelijk is van EU verdragen), en anderzijds half door een meer effectieve inning van belastingen. Zonder belastingshervorming en zonder de noodzaak van een stijgend begrotingstekort. De strategische oriëntatie van de regering naar de EU toe is ook vrij onduidelijk. Gisteren was Tsipras nogal enthousiast om de EU en de markten gerust te stellen. Hij sprak van een 'eerlijke dialoog' en 'wederzijdse voordelige oplossingen'. Hij vermeldde het woord 'schuld' niet.

Gisteren schrok ik wanneer ik kameraden (ECB voorzitter) Draghi hoorde prijzen, waarbij hij als één of andere grote tegenstander van Angela Merkel en (Duits financiënminister Wolfgang) Schäuble, en bijna als een bondgenoot van Syriza voorgesteld werd. De enige Europese leider wiens lachend gezicht vandaag op de homepage van de officiële partij website left.gr prijkt is dat van Martin Schulz [voorzitter van het EU parlement; lid van de Duitse sociaal-democraten], die onmiddellijk overleg met Tsipras aangevraagd heeft. Het lijkt er op dat sommige kringen in de partij zo ver gegaan zijn en zichzelf wijsgemaakt hebben dat partijlogans zoals 'Europa verandert' enige waarheid inhouden. In de zin dat de EU bereid zou zijn met ons een eerlijk compromis te sluiten. Maar de uitkomst op dit front zou uiteindelijk neerkomen op het overslaan van de Troika en de rechtstreekse 'onderhandeling' (dat magisch woord!) van een licht afgezwakte versie van de memoranda met de EU instellingen.

Last but not least, hoewel M. Kammenos en zijn rechtse soevereiniteitspartij ANEL (Onafhankelijke Grieken) zeker een minste kwaad zijn in vergelijking met formaties zoals To Potami

(die de expliciete bedoeling had om Syriza te dwingen binnen de krappe marges van de EU en haar memoranda te blijven), zijn ze wel nog een kwaad. Hun participatie in de regering, zelfs maar met slechts één minister, zou het einde van het idee van een 'linkse anti-besparingregering' betekenen. Bovendien is dit een rechtse partij, die uitzonderlijk begaan is met het verdedigen van de 'harde kern' van het staatsapparaat (het zal belangrijk zijn om een oplettend oog te houden op de minister post die deze zal krijgen). Het zou niet verwonderlijk zijn indien ze de voorkeur geeft aan het ministerie van defensie of openbare orde, hoewel de kans bestaat dat ze deze niet zal krijgen.

Syriza heeft een heel kleine manoeuvreerruimte – maar deze tegenstellingen moeten snel opgelost worden. De maatschappij blijft voorlopig passief, maar de hoop die in Syriza gestoken wordt is heel groot en heel concreet. Er wachten bijzonder grote opdrachten voor die krachten die zich bewust zijn van het nakende gevaar en die vastberaden zijn om de sleutelpunten van het partijprogramma over de breuk met de besparing te verdedigen. Meer dan ooit moeten we duidelijk stellen dat er geen middenweg bestaat tussen confrontatie en capitulatie. Het moment van de waarheid is aangebroken.

Athene, 26 januari 2015

Dit artikel verscheen oorspronkelijk op de website van VersoVerso.

**GRIEKENLAND, BELGIË:
ÉÉN STRIJD!
SOLIDARITEIT!**

NIEUWE GRIEKSE REGERING IS BREUK MET HET VERLEDEN

Door Lode Vanoost

Van minister tot minister geeft correspondent Bruno Tersago zijn indrukken over de nieuwe regering-Tsipras. "Zowel de keuze van de ministers als de aard van de allereerste beslissingen tonen aan dat het Alexis Tsipras menens is met de uitvoering van zijn politieke beloftes van de voorbije jaren."

Daarnaast heeft Griekenland zich verzet tegen de uitbreiding van de sancties tegen Rusland. Ook dat is geen verrassing. Verwacht mag worden dat andere EU-lidstaten zullen volgen. Syriza heeft vanaf het begin van het conflict in Oekraïne de eenzijdige steun van de EU aan het nieuwe regime in Kiev veroordeeld. Met hun eigen historische ervaring in het achterhoofd, blijven zij veroordelen dat de EU de facto een regering steunt waar fascistische deel van uitmaken.

Rechten voor andersseksuelen

Bruno Tersago, die al vijftien jaar in Athene woont, heeft een aantal van de huidige ministers persoonlijk ontmoet toen ze nog militanten waren:

"Vicepremier Yannis Dragasakis was tot 1991 lid van de communistische KKE. Hij is daar opgestapt nadat de partij een monsterverbond was aangegaan met de conservatieve partij Nieuwe Democratie, toen onder leiding van Constantinos Mitsotakis. Kort daarna werd hij een van de oprichters van Synaspismos, de voorloper van Syriza. Tijdens het vorige parlementaire mandaat was hij ondervoorzitter van het parlement. Dragasakis spreekt vloeiend Engels, hij studeerde onder meer in Londen."

"Vicepremier en woordvoerder van de regering Gavriil Sakellariadis verloor in 2014 nipt de verkiezingen voor burgemeester van Athene. Hij heeft onder meer zeer vooruitstrevende standpunten over gelijke rechten voor andersseksuelen en spreekt eveneens vloeiend Engels." (De 'woordvoerder van de regering' is een officiële ministeriële functie in de Griekse regering.)

Yannis Varoufakis, de man die de EU zal antwoord geven

"Meest besproken figuur in de internationale media is econoom Yannis Varoufakis, de nieuwe minister van Financiën. Hij heeft politieke ervaring als adviseur in de PASOK-regering van Georgios Papandreou (2009-2011). In dat team adviseurs zat toen onder meer Joseph Stiglitz. Toen Papandreou tegen hun advies in het memorandum ondertekende van de trojka (van Europese

De nieuwe Griekse regering laat er geen gras over groeien en neemt de EU in snelheid. Niet alleen omwille van zijn verzet tegen de draconische besparingseisen van de EU vormt de regeringsploeg rond eerste minister Alexis Tsipras een breuk met het verleden.

Om te beginnen is dit geen regering van professionele politici, voor wie een ministerpost een onderdeel is van een permanente stoelendans. Tsipras heeft een kleine ploeg superministers, die meerdere oude departementen bundelen. Hij zal zwaar investeren in coördinatie van het regeringswerk, iets wat niet bepaald tot de Griekse politieke traditie behoort. Het zijn stuk voor stuk mensen met kennis van zaken en politieke ervaring als adviseurs, onder wie een aantal voor de voormalige PASOK-regering van Georgios Papandreou.

Een van de allereerste beslissingen is de stopzetting van de privatisering van Piraeus, de zeehaven bij de hoofdstad Athene. Bovendien wordt het fonds voor privatiseringen ontbonden, zodat ook toekomstige privatiseringen worden tegengehouden. Daarmee legt Griekenland reeds een belangrijke besparingseis van de EU naast zich neer. De verplichte niet-terugbetaalde bijdrage van 5 euro voorafgaand aan elk hospitaalbezoek wordt afgeschaft, waarmee een eerste belofte voor sociaal herstel wordt uitgevoerd. Bovendien heeft de regering beslist dat alle kinderen van illegale migranten die in haar land studeren de Griekse nationaliteit krijgen. Die riskeren dus niet langer naar hun land van oorsprong, dat ze meestal niet eens kennen, te worden gedeporteerd.

Commissie, Europese Centrale Bank en het Internationaal Muntfonds) nam hij ontslag. Hij verkondigt uitgesproken meningen op zijn blog Thoughts for the post-2008 world en liet al weten niet van plan te zijn met zijn blog te stoppen.”

“Tijdens de protesten op het Syntagma-plein van de voorbije jaren was hij een van de sprekers daar. Hij viel op door zijn directe taal. Het is iemand die economische ideeën in normale mensentaal weet over te brengen.”

“De directe taal van Varoufakis wordt hier zeer geapprecieerd. Men is hier immers het wollig gepraat gewoon van saaie politici die zich nooit op een duidelijk standpunt laten betrappen. Hij is daarom ook zeer populair.”

“Het is iemand die duidelijk het vertrouwen geniet van de gewone Grieken. Op de nationale lijst behaalde hij meer dan 100.000 stemmen. Meer nog dan Tsipras.” (In Griekenland zijn er lijsten per kiesdistrict en één nationale lijst – gelijkaardig met het Duitse systeem).

“Varoufakis wordt nu in de internationale media afgeschilderd als ‘radicaal’. Dan zijn Joseph Stiglitz en Paul Krugman dat ook, want die zeggen hetzelfde over het financieel, monetair en economisch beleid van de EU.”

“Een paar jaar geleden was Varoufakis gastspreker op de persvoorstelling van de Griekse vertaling van het boek ‘Het einde van de euro’ van huidig Belgisch minister van financiën Johan Van Overtveldt.”

“Altijd is Varoufakis een tegenstander geweest van de toetreding tot de eurozone en van het trojka-memorandum. Hij pleit echter niet voor een Grexit (Griekse uitstap uit de euro). ‘Het systeem is er nu eenmaal, de oplossing moet van binnenuit komen’.”

“Zijn benoeming is op nog andere vlakken een breuk met het verleden. Al zijn voorgangers van de voorbije twintig jaar kwamen uit de private financiële sector. Gikas Hardouvelis, de vorige minister van Financiën, werkte onder meer voor Latsis, één van de banken van de Griekse scheepsrederijen.”

Scheepsrederijen ontspringen voorlopig de dans

“Minder bekend maar minstens even belangrijk voor de regering wordt George Stathakis, de nieuwe minister van Economie, Infrastructuur, Marine en Toerisme. Hij is Kretenser en geeft les aan de Universiteit van Kreta, waar hij ook vicerector was. Ook hij heeft nog gestudeerd in de VS en in Groot-Brittannië en is eveneens een vroeger lid van de KKE.”

“Voorlopig ziet het er niet naar uit dat hij gaat raken aan de grondwetsbepaling die de scheepsrederijen vrijstelt van belastingen. Blijkbaar gaat hij dat voorzichtig aanpakken. Onder zijn hoede komt viceminister van Scheepvaart Thodoris Dritsas. Die laatste heeft reeds beslist de privatisering van de haven van Piraeus tegen te houden.”

“Het ministerie van Werkgelegenheid en Sociale Solidariteit wordt geleid door Panos Skourletis. Dit is een nieuw superministerie. Vorige regeringen opteerden eerder voor opsplitsingen en deden in feite elk hun ding, zonder enige coördinatie. Skourletis was tot voor de verkiezingen woordvoerder van Syriza. Hij is van bij het begin bij de partij en behoort tot de intieme vriendenkring van Tsipras.”

Slachtoffer politiegeweld wordt chef politie

“Een ander superministerie verenigt Binnenlandse Zaken en Bestuurlijke Coördinatie, en komt onder leiding van Nikos Voutsis, een burgerlijk ingenieur, eveneens met een verleden bij de KKE voor 1993. Hij was daarna net als vicepremier Dragasakis medeoprichter van Synaspismos, de voorloper van Syriza.”

“Belangrijk is dat hij geen lid is van Syriza, maar van DIMAR, de scheurlijst, die niet met Tsipras wilde samenwerken. Tsipras toont daarmee dat hij bredere steun wil verwerven buiten Syriza. Voutsis (zie foto) wordt nu dus hoofd van de politie en zal zeker werk

maken van de huidige geweldcultuur bij de politie, iets wat hij zelf jarenlang aan den lijve heeft ondervonden.”

Hij heeft onder zijn bevoegdheid de nieuwe onderminister voor Macedonië en Thracië, mevrouw Maria Kollia Tsaracha. Zij is lid van de vorige conservatieve regeringspartij Nieuwe Democratie. Dat is merkwaardig, want Syriza heeft zich in het verleden uitgesproken voor een definitieve erkenning van buurland Macedonië onder die naam.” (‘Macedonië’ in de naam van het ministerie slaat op de Griekse provincie met dezelfde naam.)

“Nieuwe Democratie heeft sinds het begin van de burgeroorlog in Joegoslavië het hardst de kaart gespeeld van het verzet tegen de erkenning van buurland Macedonië (dat daarom nog steeds officieel FYROM heet, afkorting van Former Yugoslav Republic of Macedonia). Ook de erkenning van het Macedonisch als afzonderlijke taal blijft heikel in Griekenland, het wordt nog steeds ‘Bulgaars’ genoemd. Blijkbaar wil Tsipras met de benoeming van Kollia ook deze problematiek nog niet al te hard spelen.”

Asielrecht universiteiten

“Aristides Baltas wordt minister van Cultuur, Onderwijs en Eredienst. Ook hij is een academicus met een lange staat van dienst aan de Polytechnische School van Athene en is auteur van meerdere filosofische boeken, waarvoor hij prijzen kreeg. Hij heeft aangekondigd het asielrecht van de universiteiten terug in te voeren. Dat houdt in dat de politie betogende studenten niet kan achtervolgen op de universitaire campussen.”

“Dit asielrecht van de universiteiten heeft meer dan symbolische betekenis in Griekenland. De militaire junta van Georgios Papadopoulos kwam ten val nadat het leger op 17 november 1973 met tanks 24 doden had gemaakt op de campus van de Polytechnische School (zie foto), tijdens een zoveelste studentenopstand tegen de fascistische dictatuur. Baltas was daar toen een van de aanwezige

studentenleiders.” “Minister van Productieve Wederopbouw, Milieu en Energie wordt Panagiotis Lafazanis. Hij is een zeer bekend figuur in Griekenland, jarenlang links militant, studentenleider tijdens de bezetting van de universiteit in 1973 tegen de militaire dictatuur en lid van het eerste uur van Syriza. Ook hij was medeoprichter van Synaspismos. Zijn standpunten zijn radicaler dan die van Tsipras. Hij wordt dus zeker een keihard opponent bij de onderhandelingen met de EU.”

Onafhankelijke Grieken

“Coalitiepartner Onafhankelijke Grieken krijgt het ministerie van Defensie, dat onder leiding komt van hun voorzitter, Panos Kammenos. Die is een groot voorstander van de NAVO. Het leger – dat nooit heeft moeten inleveren tijdens de voorbije economische crisis – blijft daarmee waarschijnlijk buiten de besparingen, iets waar de trojka ook nooit op heeft aangedrongen.”

“Enerzijds blijft daarmee een belangrijke eis van Syriza on vervuld, anderzijds houdt dat hun coalitiepartner verwijderd van de onderhandelingen met de EU. Hoewel Kammenos wat dat betreft op één lijn zit met Syriza, houdt Tsipras hem toch liever ver weg van Brussel.”

“De eveneens belangrijke post van Buitenlandse Zaken wordt ingenomen door Nikos Kotzias. Hij behoorde ook tot het toenmalige team adviseurs van de regering van Papandreou, gaf les aan Duitse en Britse universiteiten en in Harvard en is auteur van meerdere boeken, waaronder Griekenland, schuldenkolonie. Hij heeft zich altijd verzet tegen het standpunt van de EU over Oekraïne en tegen de eenzijdige veroordeling van Rusland in dit conflict, terwijl de EU een regering in Kiev goedkeurt waar fascisten meebesturen.”

“Nikos Pappas, één van de jongsten, wordt minister van Staat. In het Griekse politieke systeem is dit een volwaardig lid van de regering, zonder departement, maar met gelijke inspraak in de regering als

zijn collega's. Dus zeker geen eretitel zoals in België. Het is een welbespraakt man die zijn zaken door en door kent.”

“Panagiotis Kouroumplis is de nieuwe minister van Volksgezondheid en Sociale Zekerheid. Hij is voormalig PASOK-parlementslid. Nadat Evangelos Venizelos een extreem neoliberaal beleid ging voeren, stapte hij uit de partij en stapte later over naar Syriza. Kouroumplis is blind sinds hij als tienjarig jongetje in 1961 met een achtergelaten Duitse handgranaat had gespeeld. Hij is de allereerste persoon met een fysieke handicap die lid wordt van een Griekse regering.”

Eerherstel voor drughoertjes

“Justitie, nog een departement dat door de vorige regeringen door en door verrot werd achtergelaten, komt onder leiding van Nikos Paraskevopoulos, eveneens academicus lesgever aan de universiteit van Thessaloniki. Hij stond niet op de lijst van Syriza. Paraskevopoulos wil drugsgebruik volledig legaliseren en wil volledig eerherstel en sociale begeleiding voor de verguisde ‘drughoertjes’ van 2012.”

“De regering van Lucas Papademos (2011-2012) meende de hiv-problematiek te kunnen aanpakken door op 27 april 2012 een 22-jarige drugsverslaafde prostituee uit Rusland aan te houden, te fotograferen en met foto, naam en medisch dossier op internet te plaatsen. Twee dagen later werd dat aangevuld met de gegevens van 31 andere vrouwen, van wie werd beweerd dat ze eveneens hiv-positief waren, met vermelding van hun adressen en de namen en adressen van hun ouders. Dat ging telkens gepaard met een oproep aan alle ‘Griekse’ mannen, die met deze dames waren ‘omgegaan’, om zich te melden voor een bloedonderzoek. Deze operatie is onderwerp van de documentaire Ruins: Chronicle of HIV Witch Hunt van filmregisseur Zoe Mavroudi.”

“Het nieuwe ministerie voor Transparantie van Bestuur en voor de Bestrijding van Corruptie komt onder leiding van Panagiotis Nikoloudis. Corruptie is endemisch in het volledige economische bestel en in de overheidsdiensten. Nikoloudis was openbaar aanklager bij het Hooggerechtshof en specialiseerde zich al jaren in de strijd tegen de Griekse witwascircuits. Hij is voorzitter van een organisatie die strijd voert tegen de legalisering van criminele activiteiten en is dus de juiste man op de juiste plaats.” “Ten slotte is Alekos Flabourari de nieuwe minister voor de Coördinatie van het Regeringswerk. In een politiek bestel waar het de traditie was dat ministers binnen een bepaald ideologisch kader gewoon hun eigen ding deden, zonder enig overleg met hun collega's, is dit meer dan nodig. Flabourari is een achtergrondfiguur, die nauwelijks enige bekendheid heeft bij het Griekse publiek. Ook hij heeft een jeugd bij de KKE gehad, maar stapte er al in 1989 uit.”

Dit artikel verscheen oorspronkelijk op DWM

VOLG ONS OP FACEBOOK!
SAP - Socialistische Arbeiderspartij

THE TASKS FOR THE LEFT AFTER SYRIZA'S VICTORY

DEA, Internationalist Workers' Left

This statement by DEA (Internationalist Workers' Left), member of Syriza and the Left Platform within it, was issued on 27 January 2015. It was first published in Greek on the RProject website. The English translation was published by socialistworker.org.

1. The defeat of the coalition government of Antonis Samaras and Evangelos Venizelos in the January 25 elections is a historic political victory of the forces of social resistance.

The working class and the popular masses in Greece have struggled constantly since the outbreak of the crisis and the introduction of the Memorandums, challenging the agreements made by the Greek class with the Troika and international lenders, which have imposed a brutal austerity policy. This election victory is the result of the general strikes, mass demonstrations, the "movement of the squares" and decisive sectoral and local struggles that have continued, despite the decline of the great wave of resistance between 2010 and 2012.

During this time, the people who participated in these grassroots struggles expressed a set of demands, hopes and expectations that remains alive today. At the center of them is the demand for the overturning and reversal of austerity, and despite the smears of the mainstream media, they have insisted on placing their hopes on the left to accomplish this. This is the basis of the election victory of SYRIZA, which grew larger than many expected, as well as the vote for the Greek Communist Party.

2. The massive shift to the left, while manifested in the results from January 25, gives SYRIZA more political momentum than is revealed by its 149 seats in parliament—which is just short of the 151 seats needed for an outright parliamentary majority.

Despite the scandalous support of local and international conservative forces, the New Democracy party of Antonis Samaras sank to 27.8 percent of the vote, marking a new low point for its influence. New Democracy emerged from the electoral battle deeply wounded, both politically and strategically. The differences between right-wing populism, with its emphasis on racism and nationalism, and the "social radicalism" of traditional center-right, will inevitably emerge again inside New Democracy. For now, it is unknown whether there is a united future for conservative party in the area it has dominated on the right.

3. The decision of the leadership of SYRIZA to form a coalition government with the Independent Greeks [known by its initials ANEL, it is a populist right-wing party that holds nationalist positions, but is also against the Memorandums] led by Panos Kammenos, underestimates this dynamic.

Forming a coalition wasn't a necessary response to the outcome of the elections, as a way of winning a confidence vote in parliament—not so long as the commitments at Thessaloniki [where Alexis

Tsipras unveiled a "reconstruction" plan that he said would be the first steps of a new government of the left once it took office] and the program of the founding conference of SYRIZA are taken as a guide.

The decision of the SYRIZA conference, which was confirmed in its founding declaration, repeated the longstanding rejection of searching for political alliances with the center-left. We believe that applies—much more so!—to alliances with the center-right.

Crossing this "red line" to form a coalition government with ANEL contradicts the mood of a large part of SYRIZA's membership. It was also act as a tether that will transfer pressure from the system as a whole onto the government of the left.

Under these conditions, the coalition agreement with ANEL jeopardizes the political project for a government of the left with a transitional policy and strategy.

4. For members and supporters of SYRIZA, for the whole left, for activists in the social movements, new circumstances have arisen.

The implementation of the commitments made at Thessaloniki will be the first stop for the new government. Restoring the minimum wage to its pre-crisis level; returning to the additional pension payments for the poor that were abolished under the Memorandum; re-establishing collective labor agreements; and lastly, restoring the exemption on income taxes up to the minimum level of 12,000 euros and abolishing the United Estate Property Tax [an unfair tax on any property, even if it is empty, that was implemented as a temporary measure under Samaras and later made permanent] and the special tax on heating oil—all this should be the first strong political message to stop the downhill slide caused by austerity.

Returning to the starting point with these essential measures should open the way for the overthrow of austerity, once and for all—to overturn all of the Memorandum laws and measures! At the same time, restoring the jobs of the workers at ERT [the public radio and television station closed down by the government in the spring of 2013], the cleaners at the Ministry of Finance [who have also waged a long struggle after they were fired when their jobs were subcontracted] and others will send an equally important message, both to working people on our side, and to the other side.

5. In these new circumstances, the role of SYRIZA as a political party is irreplaceable. The functioning of its organizational bodies and membership, with collective participation and democracy throughout the party, is not an optional extra, but a pre-condition for the final victory of SYRIZA, and the final victory of the whole of the left and of our people.

DEA, Internationalist Workers Left January 27, 2015.

(Published on <http://internationalviewpoint.org>)

DEA, Internationalist Workers' Left, is a revolutionary left organisation of Trotskyist origin in Greece. It is a member of Syriza and the Left Platform within it.

A HISTORIC VICTORY AND MANY QUESTIONS

By Andreas Sartzekis

The Syriza electoral victory is a historic event for Greece of course, but still more for Europe, and it is almost amusing to see socialist leaders being pleased with this success, alongside a total collapse of PASOK, which in 2009 had won more than 3 million votes with a score of 44% and 160 seats: yesterday evening, it won just 290,000, 4.7% of the votes. The extreme examples of its collapse being in its historical bases like Crete with votes swinging mainly to Syriza: in 2009, PASOK won 54.6% of the votes in Heraklion, Syriza 4.3%; in June 2012 18.6%, Syriza 33.6%; and yesterday PASOK was at 5.9%, Syriza 47.9%!

This is one of the lesson yesterday's poll: yes, it is possible that, groggy from the austerity policies of the last 5 years, the population can turn from Socialist Parties to the left, this is excellent news for France, the flight to the right or worse is not pre-ordained!

However, on this first post-electoral morning, we can already note some important results of these elections.

The policy of the troika has been defeated but not smashed

Admittedly PASOK has crumbled and the recent split by Giorgos Papandreou won only 2.5%, taking votes from Venizelos the leader but also Syriza (in Heraklion, it won 5.06%). The right, no matter what far right former Prime Minister, Antonis Samaras, says has also been rejected: whereas it wagered everything on class polarization, it has dropped from 1.825 million, 29.66% in June 2012 to 1.717 million and 27.81% in 2015. Internal criticisms were flying yesterday evening against a of hardly cold campaign, and only the recycled fascists in New Democracy were pleased yesterday with a gap with Syriza of "only" 8.5% of the votes! At the end of December, such a gap was completely unexpected: the most probable was a very narrow difference, and one can already say that this big gap between Syriza and the right is the product of 3 factors: a very bad rightwing campaign, with small rallies; signs of opening by the European authorities (see Dranghi's decision), the result of both protests against their anti-left interference but also of the reassuring contacts with representatives of Syriza; but especially a growing popular feeling which it was necessary to get rid of the memoranda and that meant a Syriza vote.

However, after 5 years of memoranda, the situation has not been completely clarified, far from it: other clearly rightwing scores should be added to those of the right and PASOK. First, of course, those of the Nazis: although they have lost a little (441,000 votes in May 2012, 426,000 in June 2012, 388,000 in 2015, going from 18 to 17 MPs), they are the third party, after an extremely discreet campaign with half of their chiefs in prison and the label of a criminal organization. The mobilization against the Nazis must develop from now on!

At the same time various rightwing groupings remain, sometimes calling themselves of the "centre", in any case they are clearly anti-left. These go from the far right LAOS (1%) and various groups like POTAMI (the River, latest gadget created and supported by the media: 6%!) or Union of the Centrists (1,8%) or Teleia (1.7%)... A typical case is that of ANEL (Independent Greeks) of the former rightwing MP Kammenos : this party, which has won 4.75% (7.5% in June 2012), is ready to support Syriza or to even take part in the government to get rid of the memoranda, but while warning that its reactionary nationalism and its reactionary positions (savage defense of the Orthodox church) will be its guiding principles...

On the left: first estimates

Of course, one can only salute the score of Syriza, which has known how transform popular anger into electoral victory, with impressive scores: in the number of votes, it has risen from 315,000 in 2009, 1.655 million in June 2012 to 2.244 million in 2015, with increases according locally varying from 7 to more than 20%. It is clear that a large part of the Pasok electorate has switched to Syriza, and that is a very good thing! However, apart from the dead ends in the programme of a party largely dominated by the rightwing leadership of the former Synaspismos, the electoral evening showed worrying limits, that only workers' mobilization will be able to overcome: and the first is precisely the very high abstention, the second highest since 1974: 29% in 2009, 34.9% in May 2012, 37.5% in June 2012, 36.1% in 2015. This score is a sign both of the impact of the crisis on confidence in political solutions and the fact that Syriza did not manage to convince a whole section of the popular layers in underprivileged areas like Evros.

At the same time, Syriza's results in working suburbs are encouraging: 37.8% in the suburbs of Athens (31.4% in June 2012), 42 (36.3%) in that of Piraeus... Yesterday evening, the atmosphere reflected this situation : a festive atmosphere in the centre of Athens, around the Syriza headquarters, but without the crowds of the evenings of victory over the right in the 1980s to 2000s. And more symbolic: Tsipras in his speech, yesterday did not mention two or three significant struggles for which socially just solutions are expected as fast as possible: the Ministry of Labour cleaners, the inhabitants of Skouries, who have been fighting for months against the opening of a goldmine, and the reopening of radio TV ERT, reduced to a blank screen by Samaras and co. In this latter case a representative of Syriza certainly went yesterday evening to meet the workers who have fought by maintaining ERT-open, but it was especially a message to say that there would not be a rally there this Sunday evening although many activists were preparing for it! However, we should be clear: in a situation where the left is a minority (total approximately of 47% of the votes), only mobilizations can improve the situation of young people and workers, and doing everything to ensure that they are unitive!

And precisely, for the KKE (Greek CP), yesterday evening nothing seemed to have changed: with a score of 5.5%, its leadership is almost triumphant, insisting on its gains compared to June 2012 (4.5%). But by doing this, it forgets that the goal was to be the 3rd party (it is 5th), and that in May 2012, its score was 8.5%... Its first declarations are not in the direction of unity in struggle.

Antarsya comes out rather well from a difficult electoral test in a context where many of its sympathizers were voting Syriza, without illusion: it has gone from 20,500 votes in June 2012 to 39,400 (0.65%). But of course, it is far from the threshold of 3% necessary to get someone elected, and also from the 75,400 votes of May 2012. Its first declaration calls for mobilization to take back everything that was stolen, while insisting on the role that the militant forces of the left must play.

In this complex situation, a combination of immense joy at achieving victory for a left "No" to austerity but and many worries over what happens next, it is clear there is not a second to lose: fight together in Greece and Europe, to defeat the policy of the troikas of capital!

Athens, 26 January, 2015

(Published on <http://internationalviewpoint.org>)

Andreas Sartzekis is a member of the leadership of OKDE-Spartakos, Greek section of the Fourth International, which is part of the coalition of the anti-capitalist Left, Antarsya.

INTERNATIONAAL JONGERENKAMP: NET TERUG UIT FRANKRIJK, VOLGEND JAAR IN BELGIË!

Het 31e Internationaal Jongerenkamp (IJK) van de Vierde Internationale vond dit jaar plaats tussen 3 en 9 augustus in Auvergne (Frankrijk). De jongeren van de NPA die de organisatie in Frankrijk op zich namen, slaagden erin om een mooie plaats in de natuur te vinden waar we wel een week afgesneden waren van de buitenwereld (we hadden zelfs geen gsm- en internetverbinding...).

Het volgende Internationale Jongerenkamp wordt georganiseerd door de SAP en de JAK en vindt plaats van 26 juli tot 1 augustus 2015 in Kasterlee (De Kempen). Met de klimaattop van Parijs (COP21) in december 2015 in het vizier, zal klimaatverandering en ons ecosocialistisch alternatief ongetwijfeld een centraal thema zijn. Na het falen van de COP19 in Warschau hebben de milieu-ngo's de onderhandelingen verlaten en besloten op terug de straat op te trekken. In België heeft de "Climate Express" het voortouw genomen, ze stellen zich als doelstelling de mobilisatie van 10.000 mensen naar Parijs.

Met de verschillende acties tegen de besparingen die op gang komen in België (studenten, werknemers en werkneemsters, sociaal-culturele verenigingen, artiesten, werklozen, mensen zonder papieren,...), zal het kamp ook de mogelijkheid bieden om de stand van de beweging tegen de besparingen te bediscussiëren en ervaringen van op het terrein te delen met honderden jongeren uit tientallen landen. Het kamp wordt vanaf nu al voorbereid, we kunnen alle steun van de leden en sympathisanten van de SAP en de JAK goed gebruiken! Wil je al wat meer informatie, neem gerust contact op.

ECB STRAFT GRIEKSE KIEZER

Door Frank Segers

Op 4 februari heeft het bestuur van de Europese Centrale Bank opnieuw toegeslagen. In een eerder bericht gaf Ander Europa reeds wat achtergrondinformatie.

De ECB heeft nu beslist Griekse overheidsobligaties en obligaties uitgegeven door de Griekse banken met overheidsgarantie niet meer te aanvaarden als 'collateral'. Met andere woorden: de Griekse banken kunnen deze waardepapieren niet meer gebruiken als onderpand om geld te lenen bij de Europese Centrale Bank, bijvoorbeeld om de Griekse regering te financieren.

Het motief: deze waardepapieren hebben van de ratingagentschappen een te lage waardering gekregen ('junkstatus'). Tot nog toe werden deze papieren door de ECB wel als onderpand aanvaard omdat de vorige Griekse regering zich gedroeg als een voorbeeldige leerling van de Troika. Nu de Griekse kiezer zich tegen de Troika heeft uitgesproken moet hij boeten. De waardepapieren worden niet meer als onderpand aanvaard omdat de Griekse regering heeft laten weten niets meer te maken te willen hebben met de Troika en het memorandum.

Dit is een zuiver politieke beslissing van de "onafhankelijke" ECB. Men zal lang moeten zoeken om een verband te vinden met de officiële opdrachten van de bank.

Er is meer. Men had verwacht dat deze beslissing pas zou vallen tegen eind februari, de formele deadline voor de lopende onderhandelingen met de Troika over het memorandum. De ECB vervroegde echter haar beslissing, zodat de Griekse banken enkel nog aan liquiditeiten kunnen komen via de zogenaamde 'dringende liquiditeitsbijstand' (zie ons eerder bericht). De dreiging hangt nu in de lucht dat de ECB op haar volgende bestuursvergadering, op 18 februari, ook deze laatste geldkraan afsluit (volgens de Financial Times de 'nucleaire optie').

De ECB drijft dus bewust de druk op om de Griekse regering tegen de wil van de kiezer weer in het gareel van de Troika en het memorandum te krijgen. Ongehoord! Tussen de lijnen door leest men in de grote Europese media de ongerustheid over deze toegenomen politieke rol van een niet democratisch gelegitimeerde instelling zoals de ECB.

De echte vraag is wat al diegenen gaan doen, partijen en vakbonden, die in persbericht na persbericht een ommekeer eisen in het Europese beleid? Er zullen er natuurlijk zijn die zich laf gaan verschuilen achter de "onafhankelijkheid" van de ECB, maar misschien zijn er ook anderen?

Jean-Luc Mélenchon van het Franse Front de Gauche heeft alvast een ontmoeting gevraagd met de Franse president Hollande over deze onaanvaardbare ontwikkeling.

Dit artikel verscheen oorspronkelijk op Ander Europa.

13-15 MAART IN NIEUWPOORT ANTIKAITALISTISCHE LENTESCHOOL

● ● ● ● **Schrijf je nu in!**

“Ze kunnen alle bloemen plukken, maar de lente zullen ze niet kunnen tegenhouden”

Pablo Neruda

We gaan je niks wijsmaken, 2015 is niet echt goed begonnen voor wie opkomt voor een betere wereld. Een door de mannen van de macht, De Wever op kop, en de grote media stevig onderhouden securitaire psychose, para's op straat inbegrepen, een regering die geen duimbreed toegeeft op haar antisociale maatregelen, enz. Er is duidelijk nog veel werk op de plank.

Gelukkig zijn er ook lichtpunten: de bevrijding van Kobane door de Koerdische beweging, de overwinning van Syriza waarmee een groot deel van de Griekse bevolking haar afwijzing liet blijken van de verdere afbraak van haar sociale en democratische rechten, het succes van Podemos in de Spaanse Staat,...

Redenen te over waarom een initiatief als de Antikapitalistische lenteschool nodig is... De Antikapitalistische lenteschool wordt georganiseerd door de Formation Léon Lesoil, het Uitgavenfonds Ernest Mandel en de SAP, i.s.m onze Franse (NPA), Nederlandse (SAP-Grenzeloos) en Duitse (ISL) vrienden. Ook dit jaar is de Antikapitalistische Lenteschool een uitgelezen moment om kennis te maken en ervaringen uit te wisselen met kritisch linkse militanten uit gans Europa.

Je kunt het programma en het inschrijvingsformulier voor Antikapitalistische lenteschool op onze site en facebookpagina vinden

www.sap-rood.org

HET REGERINGSPROGRAMMA VAN SYRIZA

Door Syriza, Ander Europa

Half september 2014, op de jaarlijkse internationale handelsbeurs van Thessaloniki, maakte Alexis Tsipras, de voorzitter van Syriza, de belangrijkste maatregelen bekend die Syriza bij een eventuele verkiezingsoverwinning wil toepassen, onmiddellijk na de regeringsvorming. Toen was Syriza nog vragende partij voor vervroegde parlementsverkiezingen, waarop de regering Samaras niet inging. Maar in december 2014 bleek de regerende meerderheid – de Nieuwe Democratie van Samaras en de sociaal-democratische PASOK van Venizelos – niet in staat een nieuwe president van Griekenland aan te duiden ter opvolging van de bejaarde Papoulias, wat automatisch als gevolg had dat er parlementsverkiezingen moesten uitgeschreven worden. Dit werden dus de verkiezingen van 25 januari 2015.

In de media vindt men van alles en het tegendeel over de plannen van Syriza. Soms is het slordigheid, soms bewuste desinformatie. Om Syriza en de Griekse bevolking te steunen in de botsingen die gaan komen is het nuttig te weten en te verspreiden wat Syriza werkelijk wil.

Dat is niet moeilijk, want het “programma van Thessaloniki” is toegankelijk en ook voor niet-Grieken goed leesbaar. Ander Europa zorgde voor een samenvatting in het Nederlands die u hieronder kunt lezen [i].

WAT EEN SYRIZA-REGERING ZAL DOEN

De context van de onderhandelingen

Wij vragen onmiddellijk parlementaire verkiezingen [vraag door de feiten dus ingewilligd op 25 januari 2015, NVDR] en een sterk onderhandelingsmandaat met als doel:

Het grootste deel van de nominale waarde van de openbare schuld af te schrijven zodat de schuld draagbaar wordt, en dat in het kader van een **“Europese conferentie over de schuldenlast”**. Dat gebeurde voor Duitsland in 1953. Het kan ook voor het Zuiden van

Europa en voor Griekenland.

- Het invoegen van een ‘groeiclausule’ voor de terugbetaling van wat dan nog overblijft, zodat de financiering gebeurt door de groei en niet door de begroting.

- Het invoegen van een substantiële gratieperiode (‘moratorium’) gedurende dewelke de schuld nog niet moet worden terugbetaald, om fondsen vrij te maken voor de groei.

- Openbare investeringen buiten de beperkingen houden van het Stabiliteits- en Groeipact.

- Een **‘Europese New Deal’** van openbare investeringen, gefinancierd door de Europese Investeringsbank.

- Quantitative easing [‘kwantitatieve versoepeling’, massieve geldcreatie NVDR] door de Europese Centrale Bank door de rechtstreekse aankoop van overheidsschulden

- Tenslotte verklaren we nogmaals dat, wat ons betreft, de kwestie ter tafel ligt van de gedwongen lening die de Nazi-bezetter heeft opgelegd aan de Griekse Centrale Bank. Onze partners zijn hiervan op de hoogte. Dit wordt het officiële standpunt van ons land vanaf de eerste dagen dat we aan de macht zijn.

- Op basis van dit plan zullen wij strijd leveren om een sociaal leefbare oplossing te vinden voor het schuldenprobleem van Griekenland, zodat ons land wat rest van de schuld kan afbetalen met het scheppen van nieuwe rijkdom, en niet met het primair surplus [het positief saldo op de begroting, waarbij intrestlasten buiten beschouwing gelaten worden NVDR], wat inkomsten onttrekt aan de samenleving.

- Met dat plan zijn we zeker het land op weg te zetten naar herstel en productieve wederopbouw door:

- De openbare investeringen onmiddellijk te verhogen met minstens 4 miljard €.

- Geleidelijk aan alle onrecht aangedaan door de Memorandums weg te werken.

- Geleidelijk aan de lonen en pensioenen weer op peil te brengen om de consumptie en de vraag te versterken;

- De kleine en middelgrote ondernemingen stimulansen te geven met het oog op aanwervingen, en de energiekosten van de industrie te subsidiëren in ruil voor verbintenissen betreffende tewerkstelling

en leefomgeving.

- Te investeren in kennis, onderzoek en nieuwe technologieën om jonge wetenschappers, die de laatste jaren massaal emigreerden, weer naar huis te halen.

- De welvaartsstaat weder op te bouwen, de rechtsstaat te herstellen en een staat op te bouwen waar promotie steunt op verdiensten.

Wij zijn bereid te onderhandelen, en we werken aan de breedst mogelijke bondgenootschappen in Europa.

De huidige regering van Samaras is andermaal bereid de beslissingen te aanvaarden van de geldschietters. Het enige bondgenootschap dat deze regering bekommert is dat met de Duitse regering.

Dit is ons verschil en uiteindelijk de keuze die moet worden gemaakt:

- Europese onderhandelingen gevoerd door een regering van Syriza of het aanvaarden van de voorwaarden van de schuldeisers

door de regering van Samaras.

- Onderhandelingen of geen onderhandelingen.

- Groei of soberheid.

- Syriza of Nieuwe Democratie.

EEN NATIONAAL PLAN VAN WEDEROPBOUW

Maar wat zal gebeuren in afwachting van het afronden van de onderhandelingen?

Met Syriza voor een Nationaal Plan van Wederopbouw voor de Griekse samenleving.

Wij nemen onze verantwoordelijkheid op en willen daarom voor het Griekse volk een Nationaal Plan van Wederopbouw, dat het Memorandum [ii] zal vervangen vanaf de eerste dagen dat wij aan de macht zijn, nog vóór de onderhandelingen en wat er uit deze onderhandelingen ook moge komen.

In dit Nationaal Plan van Wederopbouw staan vier pijlers centraal om een einde te maken aan de sociale en economische ontbinding, om de economie weder op te bouwen en uit de crisis te raken.

De vier pijlers van het Nationaal Plan van Wederopbouw

De aanpak van de humanitaire crisis

De economie weer opstarten en fiscale rechtvaardigheid promoten

Herovering van de tewerkstelling en herstel van het arbeidsrecht

Het politiek systeem omvormen om de democratie uit te diepen

1ste pijler: De aanpak van de humanitaire crisis

Geschatte kostprijs: 1,882 miljard €

Ons programma om onmiddellijk de humanitaire crisis aan te pakken, met een geschatte kost van ongeveer 2 miljard €, komt neer op een omvattend pak noodmaatregelen ter bescherming van de

meest kwetsbare groepen in de samenleving.

1a. De gratis levering van de nodige elektriciteit aan 300.000 huishoudens die onder de armoedegrens zitten (geschatte kost 59,4 miljoen € op jaarbasis)

1b. Een voedselsubsidie voor 300.000 huishoudens die onder de armoedegrens leven, gecoördineerd door een openbaar agentschap samen met de lokale overheden, de kerk en solidariteitsorganisaties (geschatte kost 756 miljoen € op jaarbasis)

1c. Toegankelijke medische zorg en geneesmiddelen voor gans de bevolking door het verhogen van de terugbetaling en gratis toegang voor de minst bedeelden (geschatte kost 350 miljoen € op jaarbasis)

1d. Gewaarborgde huisvesting voor ongeveer 30.000 families door het opeisen en renoveren van niet gebruikte woningen en een huursubsidie van 3 € per m² (geschatte kost: 54 miljoen € op jaarbasis)

1e. Herstel van de Kerstbonus als 13de maand voor de 1.262.920 gepensioneerden met een pensioen tot 700 euro (geschatte totale kost 543,06 miljoen € op jaarbasis)

1f. Gratis openbaar vervoer via een pasje voor langdurig werklozen en personen onder de armoedegrens (geschatte kost 120 miljoen € op jaarbasis)

1g. Opheffing van de speciale BTW-heffing op diesel voor verwarming en vervoer, wat de prijs voor verwarming zou terugbrengen van 1,2 €/l naar 0,9 €/l. Verwacht wordt dat deze maatregel geld zal opbrengen omdat ze het zwarte dieselsysteem zal terugdringen.

2de Pijler: De economie weer opstarten en fiscale rechtvaardigheid promoten

De tweede pijler is gericht op maatregelen om de economie weer op gang te trekken. Prioritair is het verlichten van de fiscale lasten die wegen op de reële economie, het verlichten van het lot van mensen die gebukt gaan onder financiële lasten, het injecteren van liquiditeiten in de economie en het stimuleren van de vraag.

2a. Wij stellen maatregelen voor om de inning te vergemakkelijken van belastingen en sociale zekerheidsbijdragen op kleine en middelgrote bedrijven, zelfstandigen met een bescheiden inkomen en huishoudens in moeilijkheden. Ten gevolge van de crisis is het fiscaal weefsel uitgeput en een groot deel van de belastingplichtigen heeft opgehoopte schulden tegenover de schatkist. Dit leidt tot strafvervolgingen en beslagen en de verlamming van het economisch leven. Het maatschappelijk bestaan van vele mensen wordt zo breekbaar.

Onze maatregelen zijn:

- De instelling van bemiddelaars om te komen tot een regeling voor de verschuldigde bedragen via niet-gerechterlijke weg.

- Het uitsmeren van de terugbetalingen, met afbetalingen tot een maximum van 20 procent van het beschikbaar inkomen voor fiscale schulden en 30 procent voor schulden aan de sociale zekerheid.

- Stopzetting van alle vervolgingen, beslagen en administratieve

problemen voor mensen in een bemiddelingsprocedure.

- Opschorting van elke betaling gedurende 12 maanden voor belastingplichtigen die over geen enkel inkomen blijken te beschikken.

- Afschaffing van het begrip heterdaad voor fiscale schulden, wat een ongrondwettelijk dispositief is.

- Afschaffing van het verplichte voorschot van 50 procent op de verschuldigde som om naar de rechtbank te kunnen stappen.

Het doel van deze maatregelen is het leven van de mensen gemakkelijker te maken maar ook reële inkomsten te genereren waartoe het huidige systeem niet in staat blijkt.

2b. Opheffing van de nieuwe belasting op onroerende eigendommen (ENFIA) die vooral de kleine eigendommen treft, geen rekening houdt met mensen die een klein inkomen hebben, terwijl de last voor grote patrimonien wordt verlicht.

Ter vervanging wil Syriza een progressieve belasting invoeren op onroerende eigendommen, waarbij de eerste woning wordt beschermd behalve wanneer het gaat om zeer luxueuze eigendommen.

De geschatte kost van deze maatregel is 2 miljard €.

2c. Fiscale vrijstelling voor de inkomens van fysieke personen minder dan 12.000 €/jaar

De geschatte kost van deze maatregel is 1,5 miljard €.

2d. Een globale regeling voor private schulden aan banken, de sociale zekerheid en de schatkist. Deze maatregel bestaat erin voor de totale maandelijkse afbetalingen een plafond in te voeren gelijk aan een derde van het inkomen van de schuldenaar, waarbij de schuld zonder meer zou opgeheven worden voor mensen onder de armoedegrens. Het wordt verboden schulden door te verkopen naar private spelers, aasgierfondsen. Beslagen op eerste woningen met een waarde van minder dan 300.000 euro worden voor onbepaalde tijd opgeschort.

De doelstellingen van deze maatregel zijn: de portefeuilles van de banken te consolideren, de liquiditeit van de markt te herstellen, de eigendommen van de mensen te beschermen, en de reële economie weer aan te zwengelen.

De geschatte kost van deze maatregel is 2 miljard €.

2e. We overwegen de oprichting van een ontwikkelingsbank, de herwaardering van coöperatieve banken, en de instelling van specifieke banken gericht op de financiering van kleine en middelgrote bedrijven en landbouwers.

De geschatte kost van deze maatregel is 1 miljard €.

2f. Herstel van het minimumloon op het niveau van vóór de memoranda, zonder verschillen naargelang de leeftijd, dus verhoging van momenteel 586 € (427 € voor de jongeren) naar 751 € voor elke werknemer.

Geschat wordt dat deze maatregel automatisch zal leiden tot een hogere groei met 0,5 procent omdat de consumptie zal stijgen, wat tot hogere belastinginkomsten zal leiden.

De totale kost van de tweede pijler wordt geschat op 6,5 miljard €.

3de Pijler: Herverovering van de tewerkstelling en herstel van het arbeidsrecht

Voor de promotoren van het neoliberalisme is de creatie van arbeidsplaatsen slechts mogelijk door de vermindering van de zogenoemde 'arbeidskosten', d.w.z. door het opheffen van de wettelijke en sociale rechten van de arbeiders, door antisociale hervormingen of door het voor de ondernemers gemakkelijker te maken om de wetgeving te omzeilen. Dat dit een foute aanpak is, werd door de soberheidspolitiek in talrijke landen bewezen, waaronder Griekenland; men stelt vast dat het opheffen van de bescherming geboden door het arbeidsrecht gepaard gaat met een galopperende werkloosheid. In werkelijkheid is voor de neoliberalen tewerkstelling helemaal niet het middel om de levenskwaliteit te verbeteren van werkenden en werklozen, maar in essentie de manier om de winsten voor het kapitaal te verhogen.

Ingaand tegen deze logica vat Syriza haar project voor de herovering van de tewerkstelling in nauwe samenhang met het herstel, de consolidatie en de verruiming van de rechten van de arbeiders en de werklozen. Te dien einde stellen wij een hele reeks maatregelen voor.

3a. Wij bevestigen onze wil om het arbeidsrecht te herstellen (dat opgeheven werd door de Memoranda), om de geldigheidsduur van de collectieve arbeidsovereenkomsten te verlengen, en ze voorrang te verlenen boven partiële of ad hoc akkoorden. We zullen ook de procedures voor sociaal overleg heropstarten, collectieve afdankingen en het 'uitlenen' van werknemers tussen bedrijven verbieden.

3b. Wij kondigen een groot project aan voor de creatie van 300.000 arbeidsplaatsen in het land, in de publieke en private sector en in de sociale economie. In het kader van dit project zullen we om de tewerkstelling van werklozen te bevorderen specifieke maatregelen treffen, die kunnen toegepast worden door lokale collectieven, door private onderaannemers van de openbare sector en door werklozen om zelf bedrijven op te richten. Wij zullen ons speciaal richten op de groep van de meest kwetsbare werklozen, namelijk de jongeren, de ouderen, de gezinshoofden van eenoudergezinnen. Het soort arbeidsplaatsen en contracten kunnen van uiteenlopende aard zijn, maar in elk geval moet het recht op pensioen, werkloosheidsvergoeding en ziekteverzekering voor iedereen gegarandeerd zijn.

De geschatte kost van maatregel 3b (creatie van 300.000 arbeidsplaatsen) bedraagt 5 miljard €, waarvan 3 miljard € gedurende het eerste jaar.

3c. Wij zijn van plan het aantal rechthebbenden op werkloosheidsvergoeding uit te breiden, alsook de duur ervan. Momenteel geniet in Griekenland ongeveer slechts 10% van de werklozen een werkloosheidsverzekering. De tewerkstelling van 300.000 werklozen, dank zij ons programma voor arbeidsplaatscreatie, zal in een eerste fase toelaten om de

middelen te vinden voor een betere vergoeding van de talrijke overblijvende werklozen die de Troikapolitiek in Griekenland voortgebracht heeft.

4de Pijler: Het politiek systeem omvormen om de democratie uit te diepen

De uitdrukking 'hervorming van de Staat' wordt door de Troika en de nationale en internationale bedenkers van de soberheidspolitiek op een bedrieglijke manier gebruikt als legitimering van een politiek die erop neerkomt de financiering van de openbare diensten droog te leggen, duizenden ambtenaren af te danken of verplicht ter beschikking te stellen, de dienstverlening te ontmantelen, als legitimering dus van dergelijke maatregelen via administratieve of wetgevende initiatieven op de rand van de wettelijkheid of zelfs in regelrechte tegenspraak ermee. Dit alles moet veranderen en zal veranderen in Griekenland wanneer volkse krachten politiek op de voorgrond treden.

Ingaand tegen de neoliberale oriëntatie is Syriza – de Coalitie van Radicaal Links – van plan de Staat werkelijk te hervormen, om die volgens de oorspronkelijke bedoeling ten dienste te stellen van de burgers, die wij beschouwen in hun dubbele hoedanigheid van beslissers en gebruikers. De Staat moet dichterbij de burger en verder af van de invloedssfeer van machtige spelers waarvan winst of persoonlijke macht de drijfveer is. Een van onze prioriteiten is daarom het opzetten van kwaliteitsvolle, efficiënte en transparante openbare diensten onder controle van de burgers. Alhoewel dit een proces van lange adem zal zijn, zullen maatregelen in deze richting genomen worden zodra we in de regering komen. Dat behelst onder andere:

4a. We zullen de structuur van het lokaal bestuur hervormen, door verruiming van de administratieve en financiële autonomie van de lokale besturen, door ondersteuning van de efficiëntie bij hun optreden en de versterking van de participatieve democratie.

We zullen beroep doen op een bank die gespecialiseerd is in de lokale ontwikkeling (wat voorzien is in ons programma) om lokale projecten te financieren met leningen met lage intrestvoet en door de uitgifte door deze bank van obligaties om openbare werken uit te voeren.

We zullen wetgevende initiatieven nemen (na beëindiging van de huidige lokale legislatuur) over de territoriale indeling en over de structuur van het lokaal bestuur, en daarbij de huidige wet (de zgn. wet 'Kallikratis') vervangen door een nieuwe kaderwet, na een zeer brede raadpleging die meteen zal beginnen na de wetgevende verkiezingen.

4b. We zullen zowel de instellingen van de representatieve parlementaire democratie versterken en nieuwe instellingen van directe democratie invoeren.

Wat de representatieve democratie betreft zullen we de wetgevende en controlerende rol van het Parlement versterken, en de parlementaire en ministeriële onschendbaarheid tot het strikt noodzakelijke beperken, waarbij er geen plaats is voor privileges of corruptie. Daartoe zullen we de huidige wet op de

onschendbaarheid vervangen door een andere, die rekening houdt met de principes en vereisten van een werkelijk democratische en egalitaire maatschappij.

Wat betreft de directe democratie zullen we het burgerinitiatief invoeren met mogelijkheid voor directe wetgeving, een veto op wetten en administratieve beslissingen, en het uitroepen van een referendum

4c. We willen in Griekenland de informatieve media terug aan bod laten komen

We zullen een nieuwe start geven aan de openbare Griekse radio en televisie, onder de naam ERT die door de huidige regering werd opgeheven, met inachtnaam van pluralisme en kwaliteit, dienstverlening aan de burgers, eerlijkheid en integriteit, gebaseerd op de ervaringen van de militante journalistiek van de voorbije jaren. We zullen ook de lokale informatie media versterken. Wat betreft de private media, deze zullen onderworpen worden aan de wetgeving waaraan ze zo lang ontsnapt zijn dankzij allerlei vrijbrieven. Dat zal gelden voor de licenties, de sociale bijdragen en de belastingen.

De financiering van het "vier pijlersprogramma" van Thessaloniki

Syriza denkt hierover het volgende:

- Het plan voor de terugvordering van de verplichte bijdragen, en het globale plan voor de relance van de economie zullen 3 miljard € extra opbrengen voor de staatsbegroting.

- Nog eens 3 miljard € extra moet er komen van een actieplan gericht tegen de huidige praktijken van fiscale ontwijkning, in het bijzonder door transacties binnen een bedrijfsgroep (intra-trust), door het wegboeken van ontvangsten en door illegale kapitaaltransfers, alle soorten smokkel, onder andere van petroleumproducten.

- Deerschikking van middelen afkomstig uit Europese programma's via het Nationaal Strategisch Referentiekader moet 3 miljard € opbrengen.

- Deerschikking van middelen afkomstig uit het EFSF (Europees Fonds voor Financiële Stabiliteit) moet 3 miljard € opbrengen.

- **Opgeteld betekent dit dus 12 miljard €, wat voldoende is om de kosten van het programma van Thessaloniki te dekken.**

Om de economie en de samenleving in de Europese landen te bevrijden, en om een hoopgevende toekomst mogelijk te maken, is het van groot belang dat de kwestie van de overheidsschuld op een duurzame manier geregeld wordt in het belang van de volkeren.

Van zodra Syriza aan de macht is, is het van plan de **globale kwestie van de Griekse soevereine schuld** op de onderhandelingstafel te brengen, en er met bondgenoten een oplossing voor te zoeken die gaat in de richting van de volgende principes:

1. de Griekse soevereine schuld bedraagt vandaag 175% van het BBP en is onhoudbaar. Om het land uit deze impasse

te halen (die in tweede instantie ook een impasse is voor de geldschietters) is het noodzakelijk het grootste deel van het nominaal bedrag van de schuld te schrappen, naar het voorbeeld van wat beslist werd op de conferentie van Londen in 1953 over de Duitse schuld.

2. De terugbetaling van het resterende deel van de schuld moet gebeuren onder voorwaarden van een 'groeiclausule', waarbij de bedragen afhangen van de economische groei, en niet gefinancierd worden door een artificieel primair begrotingsoverschot verkregen door een aderlating van de reële economie en het volk.
3. Voor de herlancering van de Griekse economie is een moratorium op de intrestbetalingen en zelfs op de aflossingen van de hoofdsom
4. Er moet geijverd worden voor een 'Europese New Deal', die de groei stimuleert door openbare investeringen die gefinancierd worden door de Europese Investeringsbank.
5. De Europese Centrale Bank moet de druk doen afnemen door de rechtstreekse aankoop van staatsobligaties van de lidstaten.
6. Er wordt ten slotte geëist dat er een regeling komt voor de betalingen die Duitsland oplegde aan Griekenland tijdens de nazibezetting (1941 – 1944). Voor deze schuld bestaat geen enkele bilaterale of internationale overeenkomst; andere staten die als bezetter optraden in dezelfde periode hebben

wel hun schulden betaald. Inclusief de intresten bedraagt deze schuld volgens mensen die de zaak bestudeerd hebben ongeveer 160 miljard €, een zeer belangrijk deel dus van de huidige Griekse soevereine schuld.

[i] We baseerden ons op "What the Syriza government will do – The Programme announced in Thessaloniki on the 15th of September 2014 by Alexis Tsipras", gepubliceerd door Transform! en de tekst "Résumé des propositions de Syriza en vue des élections du 25 janvier 2015", gepubliceerd door CADTM.

[ii] 'Memorandum' verwijst naar de eisen die de Troika (Europese Commissie, Europese Centrale Bank en IMF) stelt in ruil voor financiële tussenkomst. Deze eisen gaan steeds over loonsverlagingen, verminderde uitkeringen, ultraflexibiliteit op de arbeidsmarkt, liberalisering en privatisering enz.

Dit artikel verscheen oorspronkelijk op Andereuropa.org

www.sap-rood.org

